

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Centralnego — Trzecie sprawozdanie w sprawie praktycznych przygotowań do przyszłego rozszerzenia strefy euro

COM(2006) 322 końcowy

(2006/C 324/22)

Dnia 13 lipca 2006 r. Komisja Europejska, działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

W dniu 4 lipca 2006 r. Prezydium Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego powierzyło przygotowanie opinii w tej sprawie Sekcji ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej.

Mając na względzie pilny charakter prac, na 430. sesji plenarnej w dniu 26 października 2006 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyznaczył Metkę ROKSANDIĆ na sprawozdawcę generalnego oraz stosunkiem głosów 102 do 1 — 4 osoby wstrzymały się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Podsumowanie

1.1 Komitet uważa, że komunikat Komisji dokładnie i wyczerpująco przedstawia bieżący proces przygotowywania się do wprowadzenia euro w Słowenii, jak i postępy poczynione przez dziesięć pozostałych państw członkowskich, które mają przyjąć euro po spełnieniu koniecznych warunków. Komitet popiera zatem komunikat Komisji.

1.2 Komitet zaleca, by Komisja przemyślała dokładnie tę kwestię i w miarę możliwości uwzględniła zalecenia Komitetu w swych przyszłych sprawozdaniach i zaleceniach.

2. Komunikat Komisji

2.1 Dokument Komisji to regularne, roczne sprawozdanie na temat postępów poczynionych przez jedenaście państw członkowskich⁽¹⁾ mających przyjąć euro i zostać członkami strefy euro po spełnieniu koniecznych warunków. Jest to już trzeci dokument tego typu od 2004 r. Obecne sprawozdanie zostało sporządzone przed upływem normalnego terminu w listopadzie ze względu na oczekiwane rozszerzenie strefy euro wraz z przystąpieniem do niej Słowenii 1 stycznia 2007 r.⁽²⁾ Dokonuje ono szczegółowego przeglądu przygotowań prowadzonych obecnie w tym państwie członkowskim. Przedstawia ono również praktyczne przygotowania trwające na szczeblu krajowym w dziesięciu pozostałych państwach członkowskich.

2.2 Co się tyczy procesu rozszerzenia strefy euro, który leży w zakresie odpowiedzialności politycznej i gospodarczej państw członkowskich, Komisja kładzie nacisk na wagę starannego planowania perspektywicznego oraz dogłębnych i szeroko zakrojonych przygotowań z udziałem zarówno sektora publicznego i prywatnego, jak i ogółu społeczeństwa. We wnioskach zawartych w sprawozdaniu wymienione zostały kolejne kroki, które należy podjąć w Słowenii. Sprawozdanie podkreśla również potrzebę przyspieszenia przygotowań w innych państwach członkowskich i konsolidacji większości krajowych planów przyjęcia euro.

⁽¹⁾ Wszystkie nowe państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii 1 maja 2004 r., to państwa członkowskie objęte derogacją na mocy art. 4 traktatu o przystąpieniu. Szwecja została państwem członkowskim objętym derogacją w maju 1998 r.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2006/495/WE i rozporządzenie Rady (WE) nr 1086/2006, z dnia 11 lipca 2006 r.

3. Ogólne wnioski

3.1 Jest to pierwsze sprawozdanie Komisji w sprawie praktycznych przygotowań do przyszłego rozszerzenia strefy euro przeanalizowane przez Komitet, lecz już trzecie tego typu wydane od czasu ustanowienia strefy euro w 2002 r. Niemniej jednak należy zaakcentować, że wprowadzenie euro nie może być uznawane ani traktowane jedynie jako projekt techniczny, lecz raczej jako poważna zmiana o znaczących konsekwencjach gospodarczych, finansowych i społecznych.

3.2 Państwa członkowskie są bez wątpienia odpowiedzialne za dbanie o pomyślność procesu przyjęcia euro. Niemniej jednak należy podkreślić, że w tym procesie muszą uczestniczyć wszystkie organizacje społeczeństwa obywatelskiego, wzywając pod uwagę, że reprezentują one poszczególne grupy interesu, i zapewnić aktywny udział w nim tychże grup we wszystkich państwach członkowskich mających przyjąć euro. Obecne rozszerzenie nastąpi w poszczególnych państwach członkowskich, a nie równocześnie we wszystkich dwunastu państwach, jak to miało miejsce w 2002 r., kiedy wprowadzono euro. W 2001 r. Komitet odnotował, że nie tylko zmobilizowano znaczną ilość środków na cele tego procesu, lecz że również wszystkie zainteresowane strony aktywnie uczestniczyły w wymianie waluty krajowej na euro i że społeczeństwo zostało dobrze przygotowane oraz w pełni zaangażowane⁽³⁾. Szczególnie ważne, a nawet pilnie potrzebne jest zapewnienie, że te same warunki będą panować w Słowenii, zważywszy, że za niespełna trzy miesiące kraj ten przyjmie euro.

3.3 Badania opinii publicznej⁽⁴⁾ pokazują, że społeczeństwo słoweńskie jest najlepiej poinformowane o euro ze wszystkich państw członkowskich mających przystąpić do strefy euro. Kampania informacyjna przeprowadzona za pomocą krajowych i europejskich funduszy znacznie się do tego przyczyniła.

⁽³⁾ DzU C 155 z 29.05.2001 r.

⁽⁴⁾ Załącznik do trzeciego sprawozdania Komisji, dokument roboczy, SEC (2006) 785, 25.

Niemniej jednak powodem do niepokoju jest fakt, że zgodnie z najnowszymi badaniami opinii Eurobarometer przeprowadzonymi w kwietniu 2006 r. społeczeństwo słoweńskie jest również najbardziej sceptycznie nastawione do skutków wprowadzenia euro dla inflacji, nawet bardziej od społeczeństw państw członkowskich uznawanych za najbardziej sceptyczne wobec euro. ⁽⁵⁾

3.4 Monitorowanie cen zarówno towarów, jak i usług — zwłaszcza usług sektora publicznego — w przeddzień wprowadzenia euro oraz przez pewien określony czas po jego przyjęciu może w dużej mierze pomóc w zmniejszeniu sceptycyzmu obywateli wobec negatywnych skutków przyjęcia euro. Ogranicza to również możliwość nieuzasadnionego podnoszenia cen i ich „zaokrąglania” przy przeliczaniu waluty. Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie rozszerzenia strefy euro ⁽⁶⁾ zwraca uwagę na podobne problemy.

3.5 Dobrowolna współpraca między organizacjami konsumentów a handlowcami jest odpowiednia, lecz niewystarczająca. Publikowanie co trzy miesiące, w końcowym okresie poprzedzającym przyjęcie euro, przeglądu monitorującego ceny towarów nie wydaje się wystarczające, by zminimalizować negatywne poglądy społeczeństwa na temat skutków wprowadzenia euro.

Bruksela, 26 października 2006 r.

4. Konkretnie zalecenia

4.1 Komitet proponuje Komisji zalecenie, by w swych przygotowaniach do przyjęcia euro — poza przeprowadzeniem koniecznych kampanii informacyjnych — państwa członkowskie zwróciły szczególną uwagę na zapewnienie udziału w tym procesie wszystkich grup interesu, przy wsparciu organizacji społeczeństwa obywatelskiego. W tym celu państwa członkowskie i UE powinny dostarczyć środki finansowe na przeszkolenie i przygotowanie różnych grup interesu do pracy i życia z nową walutą.

4.2 Należy poważnie zastanowić się również nad wprowadzeniem systemu monitorowania cen usług sektora publicznego, jak też — ogólnie rzecz biorąc — miesięcznych zmian cen towarów i usług w okresie sześciu miesięcy poprzedzających wprowadzenie euro i przez co najmniej jeden rok po przyjęciu nowej waluty. Państwa członkowskie mogłyby w przyszłości uniknąć w ten sposób niedociągnięć, które wykryto w czasie wprowadzania euro w 2002 r. i ponownie, w czasie późniejszych rozszerzeń strefy euro.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS

⁽⁵⁾ Ibid. 31.

⁽⁶⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie rozszerzenia strefy euro z 1 czerwca 2006 r., pkt. 12.